

РЕШЕНИЕ

№ 2069

гр. София, 27.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 04.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **7524** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 Административно-процесуалния кодекс(АПК).

Образувано е по жалба на А. С. К.-В. срещу Експертно решение /ЕР/ № 122/23 от 11.07 2012г. на Централната експертна лекарска комисия към Медицинския институт на Министерство на вътрешните работи /ЦЕЛК към МИ на МВР/, с което жалбоподателката е определена за негодна за работа в МВР, считано от 11.07.2012г.

В жалбата се твърди, че при издаването на решението са допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като в състава на комисията от трима лекари са участвали интернист, хирург и невролог, но не и психиатър. Релевирани са оплаквания за немотивираност и липса на фактически и правни основания за издаване на решението. Искане се отмяна на ЕР в обжалваната му част и присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателката редовно уведомена, не изпраща представител. Ответникът- ЦЕЛК към МИ на МВР се представлява от юрк. С., която оспорва жалбата и изразява становище за неоснователност и недоказаност.

Административен съд София-град като обсъди доводите на страните и прецени доказателства по делото, прие за установено следното:

С писмо рег. № ПО-Л-2278/16.12.2011г. директорът на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението” /ГД „ПБЗН/ е поискал ЦЕЛК на МВР да се произнесе относно годността на главен инспектор А. С. К.- В.- специалист II степен в „Информационни фондове и технологии” при ГД „ПБЗН”- МВР да изпълнява

държавна служба в МВР. Видно от писмото, жалбоподателката е с висше образование, работи в МВР от 21.09.1989г., заемала е различни длъжности. В същото се твърди, че главен инспектор А. К.-В. употребява алкохол през работно време и изпада в състояние, при което се проявяват симптоми на алкохолна абстиненция.

Към административната преписка е приложена здравно-производствена характеристика, в която под т. 14 А „здравен статус” е посочено, че жалбоподателката страда от психично и поведенческо разстройство дължащо се на употреба на алкохол.

Съгласно заповед с рег. № 242/14.03.2012г. на директора на ГД „ПБЗН” -МВР на инспектор А. К. е наредено да се яви в ЦЕЛК -МВР за удостоверяване по медицински показатели годността да изпълнява държавна служба в МВР.

С протокол № 32/10.07.2012г. на медицинска комисия, при МИ- МВР, СЛКК по психиатрия, в състав: д-р А. Х. –специалност психиатър и д-р Р. Н.- специалност невролог е поставена диагноза: Психични и поведенчески разстройства дължащи се на употреба на алкохол /F 10.20/, Рецидивиращо депресивно разстройство /F 33.1/. Заключение е медикаментозна ремисия. Проколът е изпратен в ЦЕЛК с мнение: негоден за работа в МВР и ТЕЛК за определяне на процент загубена работоспособност.

Съгласно експертно решение № 122/23 от 11.07.2012г. на ЦЕЛК при МИ –МВР, лицето А. К.- В. е негодна за работа в МВР, считано от 11.07.2012г. на основание РБФН 2005-кл.V (F00-F99). Констатацията на ЦЕЛК при МИ-МВР е направена въз основа на медицински изследвания и представени документи, които са мотивирали лекарската комисия за издаване на процесното експертното решение.

Видно от епикриза от 2009г., издадена от МИ –МВР, жалбоподателката е изписана с диагноза: Друга и неуточнена цироза на черния дроб. По делото са приложени експертизи от лечение в Психиатрично отделение МИ-МВР и Държавна психиатрична болница [населено място] от 2010г. с диагноза: Психични и поведенчески разстройства дължащи се на употреба на алкохол. Към административната преписка са приложени и експертизи от 2011г. и 2012г. от лечение в Клиника по гастроентерология на МИ –МВР, МБАЛСМ „Пирогов” и МБАЛ- [населено място]. Видно от препис –извлечение от Личната здравна книжка, издадена от МВР, жалбоподателката е насочена за хоспитализация в ГЕК-ка с диагноза: Друга и неуточнена цироза на черен дроб.

В хода на съдебното производство е изслушана съдебно-медицинска експертиза, изготвена от д-р В. М.- експерт-психиатър, която потвърждава съответствието на определената диагноза от ЦЕЛК при МИ-МВР със здравословното състояние на лицето. Видно от същата лицето А. С. К.- В., боледува от „Рекурентно депресивно разстройство. Психични и поведенчески разстройства дължащи се на употреба на алкохол. Терапевтична ремисия”. Вещото лице сочи, че съгласно „Разписание на болестите и физическите недостатъци за медицинско освидетелстване на служители и кандидат-служители на МВР”, утвърдено със Заповед № I-53/31.03.2005г. на министъра на МВР, чл.19 от 2005г. по клас V-ти за психични болести, заболяването на А. В. представлява здравно противопоказание и пречи за изпълнение на служебните задължения като държавен служител от системата на МВР.

При така установената фактическа обстановка и след извършена проверка по реда на чл.168, ал.1 вр. с чл.146 от АПК, настоящият съдебен състав извежда до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 140, ал.2 от АПК и от лице с правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Административният акт е издаден от компетентен административен орган в кръга на правомощията му по 245, ал. 3 от ЗМВР, чл. 259, ал. 1 от ППЗМВР и чл. 1, ал. 3, т. 2 от Постановление № 212 на МС от 6.10.2000 г. за определяне на лечебни заведения по чл. 5, ал. 1 от Закона за лечебните заведения и на техните специфични функции; спазена е установената писмена форма; не се установяват допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила; противоречие на материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона.

Централната експертна лекарска комисия е орган на МВР, който издава разрешения и експертни заключения за здравословното състояние на служителите на МВР (чл. 134, ал. 2 и чл. 137, ал. 2 от ЗМВР). Правилника за медицинската експертиза в Министерството на вътрешните работи определя ЦЕЛК при МВР като висш експертен медицински орган в министерството, със статут на Обща териториална експертна лекарска комисия (ТЕЛК), по смисъла на Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза на работоспособността и на регионалните картотеки на медицинските експертизи, със специфични права и задължения, определени от ЗМВР.

Съдът не констатира нарушения относно конституирането на ЦЕЛК. Действително в комисията не е участвал лекар със специалност психиатър, но това обстоятелство не опорочава процедурата по вземане на решението, тъй като последното е постановено въз основа на протокол № 32/10.07.2012г. на медицинска комисия към МИ –МВР, СЛКК по психиатрия, в която е участвал доктор със специалност -психиатър и медицински документи /епикризи/, съставени от лекари със същата специалност.

Неоснователно е възражението от страна на жалбоподателката, че ЕР на ЦЕЛК е немотивирано и липсват фактически и правни основания за издаването му. ЦЕЛК се е произнесла въз основа на медицински изследвания и представените документи, като изготвената експертиза е по повод: годност за работа в МВР. Вещото лице е категорично, че посочената болест е включена в Разписанието на болестите и физическите недостатъци за медицинско освидетелстване на служители и кандидат-служители на МВР - клас V (F00-F99), утвърдено със Заповед рег. № I-53/31.03.2005 г. на министъра на вътрешните работи, и съставлява основание за установяване на негодност за служба в МВР.

Съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест, твърдението, че здравословното състояние на освидетелстваното лице е различно от отразеното в обжалвания административен акт, следва да бъде доказано от жалбоподателката, в качеството ѝ на страна, в чийто интерес е установяване на този факт. Доколкото преценката на здравословното състояние изисква специални знания, които съдебният състав не притежава, то следва да бъде съобразена със заключението на съдебно-психиатричната експертиза. В конкретния случай от заключението на вещото лице д-р В. М., експерт-психиатър, което се кредитира от съда, като обективно и компетентно дадено, се установява, че заболяването на жалбоподателката пречи за изпълнение на служебните ѝ задължения. Според обясненията на вещото лице, дадени в с.з. на 04.03.2013г. медицинските данни, представени по делото, съвпадат с диагнозите след извършване на прегледа след освидетелстване. Към момента на

прегледа жалбоподателката е в състояние на терапевтична ремисия, т.е. състояние, което болестта е на лице, но не е клинично проявена, тъй като приема системно поддържащо лечение- лекарства.

В заключение, съдът намира, че атакуваното ЕР на ЦЕЛК при МИ-МВР е постановено при спазване на материално-правните и процесуални изисквания на закона и като такова – законосъобразно, поради което жалбата против него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора и на осн.чл.143, ал.4 от АПК във връзка с чл.7, ал.1, т.4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, жалбоподателката следва да бъде осъден да заплати на ЦЕЛК сторените по делото разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, предл.2-ро АПК, Административен съд-София-град, II отделение, 31 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. С. К.-В. срещу Експертно решение /ЕР/ № 122/23 от 11.07 2012г. на Централната експертна лекарска комисия към Медицинския институт на Министерство на вътрешните работи.

ОСЪЖДА А. С. К.-В., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.1 да заплати на Медицински институт при МВР сумата от 150 лева /сто и петдесет лева/ разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

Препис от същото да се изпрати на страните на основание чл.138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: